

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 93/2026-15

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára a sudcov Petra Straku a Ľuboša Szigetiho (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky **Slovenskej republiky**, v mene ktorej koná **Správa Tatranského národného parku so sídlom v Tatranskej Lomnici**, Tatranská Lomnica 66, Vysoké Tatry, IČO 54 435 293, zastúpenej advokátom JUDr. Marekom Radačovským, Žriedlová 3, Košice, proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/118/2025 z 29. októbra 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 16. januára 2026 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 a základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením najvyššieho súdu sp. zn. 5Cdo/118/2025 z 29. októbra 2025, ktorým odložil právoplatnosť dovolaním napadnutého rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6Co/86/2023 z 30. septembra 2024 do právoplatného skončenia dovolacieho konania. Sťažovateľka žiada, aby ústavný súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil najvyššiemu súdu na ďalšie konanie. Zároveň si uplatňuje náhradu trov konania pred ústavným súdom.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľka bola v pozícii žalovanej sporovou stranou v konaní vedenom Okresným súdom Námestovo pod sp. zn. 12C/2022 o určenie, že vec (nehnutelnosť) patrí do dedičstva po predchodkyňi žalobcov v 1. až vo 4. rade. Okresný súd rozsudkom č. k. 12C/19/2022-327 z 20. apríla 2023 žalobu zamietol. Krajský súd rozsudkom sp. zn. 6Co/86/2023 z 30. septembra 2024 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. Žalobcovia v 1. až vo 4. rade podali proti rozsudku krajského súdu dovolanie a zároveň požiadali o odklad právoplatnosti napadnutého rozsudku krajského súdu do skončenia dovolacieho konania.

3. Najvyšší súd napadnutým uznesením odložil právoplatnosť rozsudku krajského súdu, pretože dôvody uvedené dovolateľmi považoval za hodné osobitného zreteľa. V bode 3 odôvodnenia uviedol dôvody, pre ktoré dovolatelia žiadali o odklad právoplatnosti. Konkrétne sťažovateľka iniciovala proti žalobkyni v 2. rade konanie o vypratanie spornej nehnuteľnosti, ktoré je vedené na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 38Cb/131/2023. Toto konanie bolo prerušené do právoplatného skončenia konania v tejto veci. Po právoplatnom skončení konania sp. zn. 12C/19/2022 sťažovateľka listom z 2. apríla 2025 vyzvala žalobkyňu v 2. rade na sprístupnenie nehnuteľnosti s tým, že v opačnom prípade vykoná všetky právne kroky a opatrenia v záujme zabezpečenia nehnuteľnosti. Uvedené skutkové okolnosti dovolatelia považovali za hodné osobitného zreteľa. Odkladom právoplatnosti napadnutého rozhodnutia sa zabráni vzniku závažnej ujmy na spornom majetku a zásahom do práv žalobkyne v 2. rade, ktorá po smrti matky spornú nehnuteľnosť neprerušene užíva a prevádzkuje, má v nej majetkové hodnoty v podobe prevádzkového zariadenia turistickej stavby, ktoré by vypratáním nehnuteľnosti mohlo byť zničené alebo poškodené. V bode 5 napadnuté uznesenie uvádza toto hodnotenie dôvodov návrhu zo strany súdu: *„Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k názoru, že návrh žalobcov na odklad právoplatnosti napadnutého rozhodnutia je dôvodný, pretože v prejednávanej veci existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Najvyšší súd so zreteľom na uvedené preto odložil právoplatnosť rozhodnutia odvolacieho súdu tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia, a to až do právoplatnosti rozhodnutia o dovolaní žalobcov.“*

4. V súčinnosti s okresným súdom ústavný súd zistil, že dovolanie žalobcov v 1. až vo 4. rade proti rozsudku krajského súdu sp. zn. 6Co/86/2023 z 30. septembra 2024 vrátane ich návrhu na odklad právoplatnosti rozsudku súdu prvého stupňa bolo doručené právnomu zástupcovi sťažovateľky 9. apríla 2025. Zásielka bola odoslaná a prevzatá zástupcom toho istého dňa. Totožný právny zástupca zastupoval sťažovateľku v konaní pred všeobecnými súdmi aj v konaní pred ústavným súdom.

II.

Argumentácia sťažovateľky

5. Podstata sťažnostnej argumentácie spočíva v tvrdení sťažovateľky, že napadnuté uznesenie je arbitrárne a svojvoľné, a teda porušujúce jej označené práva. Vyčíta mu, že neobsahuje riadne odôvodnenie, pretože sa z neho nedá zistiť, ktoré dôvody považoval za preukázané, ktoré vyhodnotil ako hodné osobitného zreteľa a prečo. V tejto súvislosti poukázala sťažovateľka aj na nález ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 327/2010. Zároveň sťažovateľka namieta, že jej nebolo doručené dovolanie obsahujúce návrh na odklad právoplatnosti súdom prvej inštancie ani dovolacím súdom (body 30 a 31 ústavnej sťažnosti), a preto sa k nemu nemohla vyjadriť a uplatniť svoju argumentáciu pred vydaním napadnutého uznesenia, čo považuje tiež za neakceptovateľný zásah do svojho práva na spravodlivý proces a vlastníctva.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

6. Podstatou ústavnej sťažnosti je tvrdené porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ako aj

vlastníckeho práva podľa čl. 20 ods. 1 ústavy napadnutým uznesením najvyššieho súdu, ktorým na návrh žalobcov (protistrany sťažovateľky v konaní) odložil právoplatnosť dovolaním napadnutého rozsudku na čas konania dovolacieho prieskumu.

7. Súčasťou základného práva na súdnu ochranu a práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpoveď na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu.

8. Rozhodnutie o odklade právoplatnosti rozhodnutia v rámci dovolacieho konania podľa § 444 ods. 2 CSP nie je rozhodnutím vo veci samej a následky z neho plynúce nie sú konečné ani nezmeniteľné. Možno preto konštatovať, že takéto rozhodnutie je zákonom konštruované ako rozhodnutie predbežnej a dočasnej povahy.

9. Posúdenie splnenia podmienok na dočasné odloženie právoplatnosti na čas dovolacieho konania je zásadne vecou konajúceho dovolacieho súdu, pričom k prieskumu reálnej existencie týchto podmienok nie je ústavný súd oprávnený. Podstatou prieskumu tohto rozhodnutia tak môže byť len obmedzený test ústavnosti, t. j. posúdenie, či má rozhodnutie o vyhovení alebo nevyhovení návrhu na odklad právoplatnosti zákonný podklad, či bolo vydané príslušným orgánom a či nie je prejavom svojvôle, najmä či je náležite odôvodnené (m. m. I. ÚS 346/2017).

10. Aj pri rozhodovaní o odklade právoplatnosti teda musia byť rešpektované minimálne požiadavky zodpovedajúce princípom spravodlivého procesu, resp. základnému právu na súdnu ochranu, ústavný súd sa pri predbežnom prerokovaní ústavnej sťažnosti zamerá na posúdenie, či najvyšší súd v napadnutom uznesení ústavne akceptovateľným spôsobom vysvetlil dôvody odkladu právoplatnosti.

11. Ústavný súd po oboznámení sa s dôvodmi napadnutého uznesenia a posúdení námietok sťažovateľky zastáva názor, že najvyšší súd poskytol strohé odôvodnenie, ktoré znižuje presvedčivosť jeho rozhodnutia, a to najmä posudzujúc izolovane tú časť odôvodnenia, ktorá obsahuje hodnotenie súdu (bod 5). Uvedené možno považovať za procesné pochybenie, avšak jeho intenzita nedosahuje ústavne relevantnú intenzitu, pretože z odôvodnenia ako celku sú zrejmé dôvody, pre ktoré dovolatelia žiadali odklad právoplatnosti, ako aj ich hodnotenie najvyšším súdom ako relevantných a hodných osobitného zreteľa. Odôvodnenie vo svojom súhrne teda poskytuje ústavne udržateľný minimálny rozsah dôvodov zodpovedajúci dočasnej a predbežnej povahe procesného rozhodnutia tohto druhu.

12. Pokiaľ ide o námietku ukrátenia na procesných právach sťažovateľky z dôvodu nedoručenia dovolania protistrany sťažovateľke, ústavný súd v súčinnosti s okresným súdom zistil, že táto nezodpovedá skutočnému priebehu konania, je nepravdivá a zavádzajúca. Sťažovateľke bolo dovolanie doručené prostredníctvom právneho zástupcu 9. apríla 2025 a do vydania napadnutého rozhodnutia (29. októbra 2025) mala sťažovateľka dostatočný časový priestor na zaujatie stanoviska k dôvodom uvádzaným dovolateľmi, ktorý (posudzujúc podľa obsahu napadnutého rozhodnutia) nevyužila.

13. Vzhľadom na to, že ústavný súd nezistil možnosť porušenia označených základných práv sťažovateľky, ústavnú sťažnosť ako zjavne neopodstatnenú odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g)

zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

14. Vzhľadom na odmietnutie ústavnej sťažnosti ako celku sa ústavný súd ďalšími požiadavkami sťažovateľky nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. februára 2026

Peter Molnár
predseda senátu